

ZIJN OPEN DAGEN VAN DE US NAVY AND MARINE CORPS DE MOEITE WAARD?

Hoe een open dag van de US Air Force verloopt weten we uit eigen ervaring. De meest recente was de Open house op Spangdahlem Air Base, Duitsland in 2011. Maar zouden de US Navy en het Marine Corps het op dezelfde wijze aanpakken? Dat vroegen we ons al jaren af. Tijdens onze VS-trip in maart van dit jaar testten we het uit. Het ene weekend naar NAF El Centro en het weekend erop naar MCAS Yuma.

EL CENTRO AIR SHOW

De Navy Air Facility El Centro ligt in het Zuidwesten van Amerika, in de staat Californië, vlak bij de Mexicaanse grens. Op El Centro zijn geen vliegende eenheden gestationeerd, maar toch is het er heel erg druk met vliegactiviteiten van units die gebruik maken van de realistische oefenmogelijkheden in de nabijheid van El Centro. Er zijn uitgebreide ranges waar piloten naar hartelust kunnen oefenen met het afgooien van bommen, afschieten van raketten en leegvuren van hun boordkanonnen. Op El Centro kunnen ze zelfs carrierlandingen oefenen! Combineer dat met het hele jaar mooi weer, dan snap je waarom dit een populaire stek is voor piloten van de US Navy. Na hun missies worden de bemanningen op El Centro gedebrieft over de resultaten. Daarnaast is El Centro de winterresidentie van het demonstratieteam van de US Navy, de Blue Angels. Na het trainen tijdens de wintermaanden biedt de jaarlijkse open dag op El Centro traditioneel het eerste publieke optreden van het team in het nieuwe airshowseizoen.

VUURWERK

De Super Hornet-versie onderscheidt zich van de Hornet door o.a. zijn rechthoekige inlaat. F/A-18E 166959/217 van VFA-122 taxiëert uit voor een puik demo.

De open dag viel dit jaar op zaterdag 10 maart. Wij arriveerden in de late middag van de vrijdag daarvoor bij ons hotel in El Centro; we wilden namelijk 's avonds deelnemen aan het Annual Entertainment & Food Festival, dat elk jaar op de basis gehouden wordt aan de vooravond van de open dag. In één van de hangaars verkopen lokale bedrijven hun etenswaren en terwijl je daarvan geniet kun je ongedwongen

praten met de leden van de Blue Angels en andere bemanningen die deelnemen aan de vliegshow. In Nederland zou het tijdens zo'n evenement een drukte van belang zijn, op El Centro vonden wij het rustig. Er was ook een vuurwerkshow georganiseerd dat in Disney World niet zou misstaan, maar dat duurde zó lang, dat wij maar besloten weg te gaan voordat de laatste pijl werd afgeschoten.

Nadat het grote publiek was vertrokken konden we deze Navy 'Knighthawk' in een mooi avondzonnetje platen.

SUNSHEDS

De volgende ochtend waren we rond 07.30 uur bij de basis. De poorten zouden om 08.00 open gaan en uiteraard wilden wij als één van de eersten het veld op. We waren benieuwd of bij een Navy open dag, net als bij de Air Force, vliegtuigen op de static staan opgesteld zonder hekken eromheen. In dat geval moet je er vroeg bij zijn als je geen publiek op de foto wilt hebben. Er stond al een redelijk lange rij met wachtenden voor de poort, maar we konden mooi op tijd de basis op. We parkeerden de auto vlak bij de ingang van de static. Na een uitgebreide inspectietocht door onze rugzakken door de politie renden we snel de static op. Tot ons grote verdriet stond het merendeel van de static in sunsheds, en dus niet mooi in het zonnetje dat al lekker scheen. Bovendien kon je de meeste kisten ook niet goed platen in de sunsheds doordat de constructie ervan telkens op de foto kwam. Gelukkig waren er ook wat kisten die niet in de sheds stonden, dus daar eerst maar naartoe.

Een mooie Marines Osprey en CH-53E, en aan de andere kant van de static een Marines Cobra, een prachtige US Navy SH-60 van HS-10 en de klapper van de dag: een B-52H van Barksdale AFB. Deze kisten snel in het ochtendzonnetje geplaat zonder mensen erbij.

SHOW

Daarna maar eens rustig rondkijken. Aardig wat kraampjes met eten, drinken, plastic bouwmodellen, kleding, petjes etc. Op de flightline stonden twee F-18's van de Blue Angels en een KC-130T van de Marines. Dit bleek Fat Albert te zijn, het vaste transportvliegtuig van de Angels. De Herc was prima te platen met de teletoeeter. Vervolgens bedacht hoe we de show konden fotograferen. De baan bleek redelijk ver van de toeschouwers af te liggen, en door de hitte zouden we zeker te maken krijgen met heatwaves. Op een dwarsbaan stonden de Blue Angels opgesteld. Helaas kon je alleen nummer 1 van de zijkant fotograferen. De rest stond precies achter nummer 1 opgesteld. Op dit stuk langs de baan waren ook allerlei VIP-boxen gecreëerd waar lokale sponsors hun gasten fêteerden. Het officiële programma startte met een sprong van het US Navy Parachute Team Leap Frogs vanuit een C-2. En dat natuurlijk tijdens het spelen van het volkslied. Op de static ontwaarden we ineens twee F-18 Super Hornets. Die waren uit de sunsheds getrokken om mee te doen aan de show: een solo optreden en deelname aan de US Navy heritage flight. Inmiddels was het tijd voor de lunch en tijdens het verorberen van een hamburger hoorden we ineens een vliegtuig de flightline oprijden. Het bleek de C-2A te zijn die het parachuteteam had afgeworpen. Het toestel werd prachtig geparkeerd en was uitstekend te fotograferen. Bij het wegtaxien waren de Super Hornets ook mooi te platen, evenals Fat Albert die ook een puike show weggaf. Een rescue MH-60S van NAS Fallon gaf een spectaculaire demo en was aan het einde van de show ook terug te

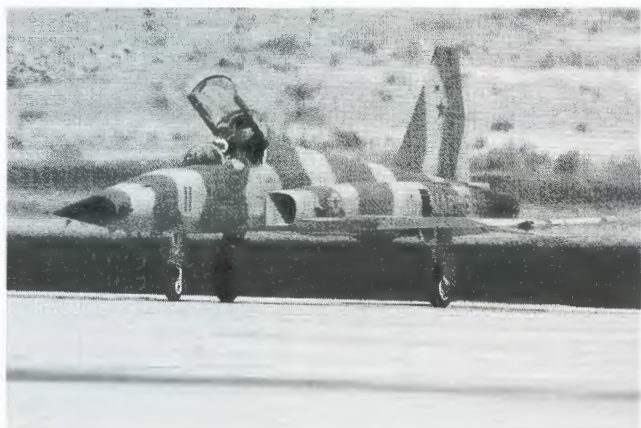
vinden op de static. De rest van de show werd gevuld met wat warbirds en civiele demo's. Als sluitstuk stonden halverwege de middag de Blue Angels op het programma. Bij het opstarten bleek een van de F-18's kuren te vertonen en moest de piloot snel naar een reservekist op de flightline verkassen. Daarna een leuk optreden van de Blauwe Engelen. Al tijdens het lange optreden besloten veel bezoekers met hun kinderen de open dag te verlaten. In grote drommen zochten ze hun opgewarmde auto's weer op. De drukte viel overigens erg mee. Wij schatten in dat er zo'n 30.000 toeschouwers waren, heel wat anders dan een open dag van de KLu.

Deze C-2A Greyhound heeft het Service Life Extension Program (SLEP) achter de rug en mag, ook van ons, nog vele jaren in dienst blijven!

Na afloop van de show wachtten wij geduldig tot de menigte van het beton verdwenen was, we wilden de kisten buiten de sheds nog even in de middagzon nemen. Het kostte wat moeite maar uiteindelijk konden we ze nog mooi platen, inclusief de SAR chopper van NAS Fallon. Conclusie van de dag: best mooie platen gemaakt, maar het had veel beter kunnen zijn als de static niet in de sunsheds had gestaan.

YUMA AIRSHOW

Na de laatste controles wacht F-5N 761526/11 met LS-code op toestemming om de baan op te rijden voor een fly-by met drie collega's.

Een week later was het de beurt aan Marine Corps Air Station Yuma. Deze basis ligt op een uur rijden van El Centro, en zo mogelijk nog dichterbij de grens met Mexico. De basis is onderdeel van Yuma International

Airport, en er staan exotische kisten: Marines AV-8B Harrier II's en 'Aggressor' F-5E Tigers van de Marine Corps Reservists. Met name voor deze kisten waren we naar Yuma gekomen. We hadden toestemming om ook op vrijdag 16 maart de basis te bezoeken, tijdens het oefenen voor de show. Hierdoor konden we een deel van de static alvast mooi nemen. Een bezoek aan de flightline van de AV-8B's zat er helaas niet in; er bleek onvoldoende vervoer te zijn naar de andere kant van de basis. Gelukkig konden we wel een bezoekje brengen aan de flightline van Marine Fighter Training Squadron 401 (VMFT-401) dat met de F-5's vliegt. Jammer genoeg staan deze jongens ook in sunsheds geparkeerd, maar gelukkig ging een viertal oefenen voor een fly-by tijdens de show. Bij het wegtaxien uit de sheds konden we deze prachtig gekleurde F-5's mooi nemen. We hadden ook toestemming om de Thunderbirds van vlakbij op de flightline te platen, en bovendien kregen we groen licht om een Air Force Hercules van Yokota Air Base, Japan, op de gevoelige sensor vast te leggen. In de loop van de dag kwamen de deelnemers aan de show

aan ons voorbij, waaronder een Osprey en AV-8B van de Marines. Geweldig om weer eens een Harrier in volle actie te zien. Een zeldzaamheid tegenwoordig! Voor het optreden van de Thunderbirds mochten we het dak van het Operations-gebouw op, zodat we de show nog beter konden vastleggen. Het was een prachtige dag, mede dankzij de mooie zon en de temperatuur van 27 graden Celsius.

VERRASSING

De Air Force Reserves kwamen met Heavy Metal: een B-52G van het 93^e BS van Barksdale AFB.

De volgende ochtend, zaterdag 17 maart, waren we weer op tijd bij de poort. Vanuit de verte zagen we een paar hoge staarten die er de vorige dag niet waren. In de avond bleken er nog een paar leuke visitors te zijn bij gekomen, waaronder een C-17A (van Charleston), F-16C (Luke), Marines CH-46 Sea Knight (HMMT-164), MV-22B Opsprey (VMM-165) en een KC-130J Hercules (VMGR-352). Helaas liep op de static al behoorlijk wat volk, we wisten dus meteen dat we tot het einde van de dag moesten blijven. Wat een straf! De open dag op Yuma kenmerkt zich door de grote tribunes die zijn opgesteld voor het publiek. Het lijkt wel een beetje op het circuit van Zandvoort. Tegen betaling kunnen toeschouwers een zitplaats bemachtigen. Je hebt verschillende klassen, de duurste zelfs inclusief 'gourmet' lunch. Wij wilden uiteraard de deelnemende kisten op de rolbaan en in de lucht platen en zochten meteen 's ochtends vroeg een mooi plekje aan het hek bij de static op. Dat betekent wel dat je deze plek de hele dag moet bewaken. Gelukkig waren we met ons drieën, dus dat was geen probleem. Het weer was op zaterdag aanzienlijk afgeklaard. De zon was weg en de temperatuur lag een stuk lager. In de late middag stak er ook iets op dat leek op een zandstorm, maar dat zorgde wel voor een aparte lichtval. De show was interessant door de leuke deelnemers. Spectaculair onderdeel was het optreden van 'Tora, Tora, Tora': het nabootsen van de aanval op Pearl Harbour op 7 december 1941. Veel vuur, vlammen en ontploffingen. Wij hadden nog nooit zo iets gezien op een airshow! Helaas waren de deelnemende Super Hornets precies dezelfde als een week eerder op El Centro.

De taxi van de Thunderbirds, een dubbelzits Viper, staat klaar voor de terugtrip naar Nellis AFB.

Na het optreden van de Thunderbirds was het officiële programma ten einde en werden bezoekers met bussen teruggebracht naar de parkeerplaatsen. Dat ging niet erg snel en daardoor bleef het ook lang druk op de static. Uiteindelijk lukte het ons na veel geduld om de meeste kisten die we op vrijdag nog niet hadden kunnen platen mooi te nemen. De volgende dag reden we terug naar San Diego om huiswaarts te vliegen. Dat we tijdens die rit naar San Diego nog in 20 centimeter sneeuw zouden belanden konden we toen nog niet bevroeden.

De commandant van VMM-165 vliegt rond in deze gekleurde MV-22B Osprey.

CONCLUSIE

De organisatie van open dagen van Air Force, Marine Corps en Navy lijken niet veel te verschillen. De kisten staan zonder hekken op de static opgesteld zodat de Amerikaanse belastingbetaler van dichtbij kan inspecteren wat er met zijn dollars gebeurt. De vliegtuigen die meedoen aan de show kun je meestal nemen op de rolbaan of de flightline. Je moet wel even een goede plek zoeken en die de hele dag verdedigen. De vliegshow zelf stelt niet zo heel veel voor in vergelijking tot de grotere open dagen die we hier in Europa kennen. Opvallend is de commercie rond de beste plekken om de show te kunnen volgen. Het aantal bezoekers ligt een stuk lager dan in Nederland. Buiten het hek in de landing staan is bij El Centro in de aanloop naar en tijdens de open dag geen optie. De politie stuurt je meteen weg. Bij Yuma is dat laatste wat lastiger omdat het veld aan de ene kant redelijk in de bebouwde kom ligt, maar of je aan die kant wel of geen problemen krijgt weten wij niet. Wij hebben in ieder geval op beide dagen mooie platen kunnen trekken en daar was het ons om te doen. Al met al een geslaagde missie!

Hans Drost, Henk de Ridder en Dick Wels

Deze P.166 van de AMI kon in perfecte omstandigheden worden gefotografeerd.

(Pratica di Mare, 2-5-2012, Rob Hendriks)

Na een verblijf van meer dan een half jaar op Woensdrecht was deze F 27 eind juli weer actief op zijn thuisbasis.

(Gando, 27-7-2012, Marco de Rijk)

Tijdens een reddingsdemonstratie met een prachtige MH-60S van The Longhorns van NAS Fallon moest de crew een ongemakkelijk standje aannemen.

(NAF El Centro, 10-3-2012, Dick Wels)

In het Zuidwesten van de Verenigde Staten kun je de Harrier nog tegenkomen, en wel in de AV-8B uitvoering van het US Marine Corps. (MCAS Yuma, 16-3-2012, Henk de Ridder)

Deze A-4 is klaar om terug te vliegen naar Cazaux. In 2013 zullen de A-4's van Singapore helaas uit dienst genomen worden. (Mont-de-Marsan, 3-6-2012, Leén Palsrok)

